

וְהַנִּשְׁכָנָה לְעוֹלָם אֵין הַשְׁכִינָה
זֶה מִפּוֹתָל מִעֲרָבִי!

(מדרש רבקה שמות ב, ס)

רְחִקּוֹתָל

ב"ה, גליון א, שנה א
תשנ"א לפ"ק

פִילִי (פוטל) **מִעֲרָבָה** צָרוּ מִן **שְׁמִיאָה** דְלָא יְחַרֵב **לְעוֹלָם** לְמַה **שְׁשִׁכִּנָה** **בְּמִזְרָחָה**

(מדרש רבקה איכה א, לא)

לְעוֹלָם אֵין הַשְׁכִינָה זֶה מִפּוֹתָל מִעֲרָבִי

(ב) ומשה היה רועה ה"ד (חבקוק ב) וה' בהיכל קדשו א"ר שמואל בר נחמן עד שלאחר ביהמ"ק הייתה שכינה שורה בתוכו שנאמר (תהלים יא) ה' בהיכל קדשו ומשחרב ביהמ"ק נסתלקה השכינה לשמיים שנאמר (שם קג-ה' בשמות הכין כסאו).

**לֹא אָזַה דְּשִׁכְינָה מִתּוֹךְ דְּלִיכָל!
וְלֹא עַלְגִי וְלֹבִי שֵׁם כָל הַיְמִים!**

ר"א אומר לא זזה השכינה מתוך ההיכל שנאמר (ד"ה ב ז) והיר עיני ולבי שם וגו'.

אע"פ שהוֹא חַרְבֵּה הוֹא בְּקָדוֹשָׁתוֹ!

וכן הוא אומר (תהלים ג) קולי אל כי אקרא ויענני מהר קדשו סלה אע"פ שהוֹא חַרְבֵּה הוֹא בְּקָדוֹשָׁתוֹ.

**אל האלֹהִים אשר
בֵּירוּשָׁלַיִם!**

**אע"פ שהוֹא חַרְבֵּה,
הָאֱלֹהִים אֲינֵנוֹ זֶה מִשְׁם!**

בא וראה מה כורש אומר (עדא א) אל האלֹהִים אשר בֵּירוּשָׁלַיִם אמר להז אע"פ שהוֹא חַרְבֵּה האלֹהִים אֲינֵנוֹ זֶה מִשְׁם.

לעולם אין השכינה זהה מכוותל מערבי! זהה זה עוזר עצמאי כתלו!

א"ר אחא לעולם אין השכינה זהה מכוותל מערבי
שנאמר (שיר ב) הנה זה עומד אחר כתלנו וכתיב
(תהלים יא) עינוי יהזו עפפני יבחן בני אדם.

אע"פ שישכינתו בשלבים עליין לדzon על פעלפיו יבזזו בזי אדים! אף דקבר"ה אע"פ שעדרא צראת כمسلך שכינתו מיבית דמיכדוש עליין לדzon על פעלפיו לבזזון בזי אדים!

א"ר ינאי אע"פ שישכינתו בשמים עינוי יהזו עפפני
יבחנו בני אדם. משל מלך שהיה לו פרדים ובנה בו
מגדל גבוה וזכה המלך שיתנו לתוכו פועלם שייהיו

עוסקים במלאתו אמר המלך כל מי שמתכשר במלאתו יטול שכרו משלם וכל מי שמתעצל במלאתו ינתן בדים המלך זה מלכי המלכים ויהפרדים זה העולם שנתנו הקב"ה לישראל בתוכו לשמר התורה והתנה עמהם ואמר מי שהוא שומר את התורה הרי גן עדן לפניו וכי שאינו משמרת הרי גיהנם אף הקב"ה ע"פ שהוא נראה כמלך שכינתו מבית המקדש עיניו יהזו עפעריו יבחן בני אדם ולמי בוחן לצדיק שנאמר (שם) כי צדיק יבחן ובמה הוא בוחן במרעה צאן בדק לדוד בצאן ומצחאו רועה יפה שנאי (תהלים עח) ויקחוה ממלאות צאן מהו ממלאות צאן כמו (בראשית ח) יוכל הוגש היה מונע הגדולים מפני הקטנים יהיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרר ואחר כר מוציא הנקנים כדי שירעו עשב הבינוי ואח"כ מוציא הבורים שייהיו אוכליין עשב הקשה.

אמר הקב"ה מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפני כחו יבא לרעה בעמי הארץ (תהלים עח) מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן.

(מדרש רבה שמota ב, ב)